Ansøgning til Rådet for Visuel Kunst

Kuratorduoen Koffi & Højgaard har inviteret Sophia Ioannou Gjerding og jeg til at udvikle en udstilling til ODP3. Projektet bliver en videreudvikling af udstillingen Ensembles and Monsters som vi lavede på Kunsthal Aarhus (april 2024).

Til ODP3 vil jeg udvikle Disbelieving Scoff (arbejdstitel). Værket bliver en forlængelse af den performance- og installationsserie jeg er i gang med, hvor første nedslag i serien blev udviklet til Kunsthal Aarhus med titlen The Wardrobe (se vedlagt billedmateriale som bilag). Andet nedslag i serien bliver dermed på ODP3.

Serien kombinerer installation, skulptur og performance, og har fokus på de fællesskaber, vi er en del af, lige fra familie til samfund. I en verden med stigende spændinger og økokriser er etableringen af fællesskaber vigtigere end nogensinde - men fællesskaber kan også blive fremmedgørende, for det, som står udenfor. Jeg ønsker derfor gennem denne værkserie at udfordre de traditionelle forestillinger om identitet, sammenhold og tilhørsforhold, såsom den normative kernefamilie som ideal, eller adskillelsen mellem kultur og natur.

Til udstillingen vil jeg skabe en ny installation der inddrager lokalerne på en scenisk vis. Værkets primære elementer bliver en performancevideo og skulpturer.

På ODP3 vil de besøgende træde ind i et dagligstue-lignende interiør. Hvert møbel er dækket af brocher, hvilket skaber en kalejdoskopisk effekt af lysindfald, og et indtryk, der både er nostalgisk og faretruende. Møblerne bliver karakterer i sig selv, der genforhandler begreber såsom inde og ude, samt velkendt og fremmed.

På en skærm vil man kunne se den filmede performance, som følger en gruppe af biavlere, der rejser gennem et tomrum, mens de forsøger at skabe forbindelse til hinanden og omverdenen. De interagerer med møblerne fra installationen gennem dans. Dragterne bliver en allegori for den adskillelseskultur, vi lever i, hvor performerne gradvist benytter fællessang og synkroniserede bevægelser for at komme i kontakt med verden og hinanden på ny.

Som kunstner har jeg hidtil arbejdet med videokunst og performance, men endnu ikke performancevideoen, hvorved dette bliver et nyt skridt i min praksis. Fremgangsmåden "filmet performance" er her inspireret af f.eks. Matthew Barney eller Liesel Burisch.

Til ferniseringen vil jeg foretage en durativ performativ intervention. Iført dragterne, vil jeg og en række performere bevæge os rundt blandt et usynligt interiør, som vi optegner koreografisk. Gradvist vil performancen involvere fællessang, som en forløsning og håb om genopbygning af relationer.

Nedenfor ses skitse til værket Disbelieving Scoff.

Den nye performance-film og installation skabes specielt til ODP3. Nedenstående skitse viser:

1) Et udsnit af installationen, som består af en række møbler, der er dækket af brocher. Plamagerne af brocher bliver en reference til udslæt eller muterede gevækster, hvilket får møblerne til at fremstå mønstrøse og hinsides denne verden. Samtidig har brocherne en klar reference til velkendte hverdagslige minder, der både vækker påmindelser om beklædning og køn: koder, som vi møder verden med. Det velkendte bliver her monstrøst, og omvendt.

2) Et eksempel på den filmede performance og ferniserings-performance. En koreografi skabes med møblerne. Danserne og musikerne i dragterne agerer med møblerne, som var de faretruende væsner. Brocherne begynder langsomt at dække deres kroppe. Biavlerne oplever et sammenbrud i skismaet mellem natur og kultur, hvor brocherne både forekommer som udslæt på en hud, samtidig med at de forekommer som værende bier, der forsøger at stikke sig vej ind gennem beskyttelsesdragten.

